

הוכן ע"י כולל עיון הדף

1

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בכורות דף סא.

יצאו שנים בעשירי - וקרא לשניהם עשירי, דהדין הוא שעשירי (מעשר) ואחד עשר (שלמים)
מעורבין זה בזה, כיצד ינהג בהם?

מה הדין?	מה הטעם?	
ירעו עד שיסתאבו ¹	דאין מביאים קדשים לבית הפסול ²	תנא חדא - רבנן
יקרבו כחומר שלמים ³	דמביאים קדשים לבית הפסול ⁴	תנא חדא - ר' שמעון
שניהם ימותו	הו"א: טעות מעשר תמורה - ותמורת מעשר מתה ⁵ מסקנא: במעשר בזמן הזה ומשום תקלה ⁶	תניא אידך - ר' יהודה

האומר לשלוחו צא ועשה בשבילי מעשר בהמה, ועשה כדלהלן, מה הדין?

קרא לתשיעי עשירי	קרא לאחד עשר עשירי	
קדוש ⁷	אינו קדוש ⁸	לרב פפי משמיה דרבא
אינו קדוש ⁹	אינו קדוש	לרב פפא

¹ ופירש"י בקדושין (דף נא.ד"ה ואחד עשר) ויביא בהמה חולין ויאמר כל מקום שהן שלמים יהיה מחול על בהמה זו ויקריבנה שלמים, ושתי הבהמות הראשונות שנעשו בעלי מומין יאכלו לבעלים.

² פ"י, מעשר ודאי אינו צריך הרמת חזה ושוק, ואילו שלמים צריכים הרמת חזה ושוק להאכל לכהנים בלבד, ומתוך שהכהנים מועטים, אם נרים משניהם יתכן שלא יאכלו החזה ושוק שניהם תוך שני ימים ולילה אחד ונמצא שמביאים קדשים לבית הפסול.

³ דהיינו שטעונים סמיכה (ותוס' פירשו, דסמיכה לא מעכבת) ונסכים ותנופת חזה ושוק ונותן אותם לכהנים.

⁴ כלומר, אין חוששים לחששא כזאת שמא יבואו לידי פסול.

⁵ ס"ל שדין תמורת מעשר כתמורת חטאת שלמיתה אזלא, וכיון שספק מבין שתי הבהמות היא תמורת מעשר, לכן שניהם אזלי למיתה.

⁶ שלא יבואו לידי גיזה ועבודה אם יצטרכו להמתין עד שימוממו שניהם, או יש לחשוש שמא יבואו לשוחטם בלא מום.

⁷ ולא חשיב הפסד מה שגם התשיעי עכשיו קדוש, כיון שבמומו הוא נאכל לבעלים.

⁸ להיות שלמים, דאומר המשלח "לתקוני שדרתיך ולא לעוותי" - להפסיד את ממוני לעשותו שלמים. ובתוס' פירשו טעם אחר, שמיד שיצא העשירי האמיתי - נגמרה שליחותו, ושוב אינו יכול לעשות את האחד עשר עשירי.

⁹ דגם זה חשיב הפסד שיצטרך להמתין ולאכול אותו דוקא אחר שיומם.